

Ett fönster

Såg detta fönster förra helgen. Att det även var en spegel upptäckte jag inte förrän hemma. Tyckte bara att det var ett fint fönster på en gammal ladugård.

Och vad kan man säga om fönster? Att "om Gud stänger en dörr öppnar han ett fönster" kanske? Nej, det tänker jag inte säga, så enkelt är det inte. Inte alltid i alla fall. Ofta är det så att "när Gud stänger en dörr så stänger han en dörr". Helt enkelt.

Någon liknade Bibeln vid ett fönster. Se in genom rutan, in i sitt eget liv, med hjälp av Bibelns ord förstå sig själv lite bättre. Se ut genom rutan, ut i omvärlden, med hjälp av Bibelns ord förstå omvärlden lite bättre. En bra liknelse. Men det var nog inte det jag ville säga heller tror jag.

Ett gammalt ord för fönster är vindöga, som i engelskans window. Ett hål i taket där röken kunde komma ut, en slags ventilationsöppning kanske man skulle kunna säga. Också ett ljusinsläpp.

Ventilera ut det gamla och släppa in det nya. Kanske är det vad jag ska säga. Kanske är det vad jag behöver höra.

Är det bönen det handlar om?

Ventilera ut det gamla och släppa in det nya.

Kanske är det ett område som ger dåligt samvete, något man vet man borde göra, ändå blir det så lite, så sällan.

Minns i unga dar, alla färdiga skrivna böner och texter tycktes mindre andliga än det som sades i stunden. Trodde på något sätt att om man använde sig av någon annans ord lyssnade man inte in Gud på riktigt. Tänker ofta tvärtom nu. Vilken rikedom det finns i alla skrivna böner inte minst i Psaltaren. Ett oerhört djup. Att få låna dessa ord och göra dem till sina egna! Där finns plats för hela livet, alla känslor, inte bara de fromma och fina. Den djupaste förtvivlan och sorg, frågorna som inte tycks ha något svar. Besvikelse på både Gud och människor.

Jesus lär oss att be Vår Fader. Det är inte de många orden som avgör. Gud vet redan vad vi behöver. Han vill hellre ha vårt hjärta än våra många ord.

Att vädra ut det gamla. I uppriktighet säga som det är utan förskönande omskrivningar. Allt man inte skulle kunna säga till en endaste människa. Inte låtsas vara bättre än man är. Kanske en suck är allt man får fram.

Ps. 38:10 Herre, du känner all min längtan, mina suckar är inte dolda för dig.

Ventilera ut det gamla.

Släppa in det nya.

Den djupaste glädjen. Tacksamheten. Förundran.

Det är ingen "quick fix" snarare ett långtidsprojekt, kanske till och med ett livsprojekt.

Kanske kan man då så småningom börja ana något. Som i fönstret på ladugårdsväggen. En glimt av himlen.

Ventilera ut det gamla.

Ta emot det nya.